ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 7ης Απριλίου 1987 *

Στην υπόθεση 32/86,

Società industrie siderurgiche meccaniche e affini (SISMA) SpA, με έδρα το Μιλάνο, εκπροσωπούμενη από τον Franco Pasquali, δικηγόρο Bolzano, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον J. C. Wolter, δικηγόρο, 8, rue Zithe,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Sergio Fabro, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, επικουρούμενο από τον Paolo De Caterini, δικηγόρο Ρώμης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση ή, επικουρικώς, την τροποποίηση της ατομικής αποφάσεως της Επιτροπής, που κοινοποιήθηκε στις 8 Ιανουαρίου 1986 και με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο στην προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. F. O' Higgins, πρόεδρο τμήματος, O. Due και K. Bahlmann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

αφού έλαβε υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 21ης Ιανουαρίου 1987,

αφού άκουσε τις προτάσεις που ανέπτυξε ο γενικός εισαγγελέας στη συνεδρίαση της 5ης Φεβρουαρίου 1987,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 7 Φεβρουαρίου 1986 η Società industrie siderurgiche meccaniche e affini SpA άσκησε, δυνάμει του άρθρου 36 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 1985, με την οποία της επιβάλλεται πρόστιμο 85 650 ECU για υπέρβαση των ποσοστώσεων παραγωγής της για το πρώτο τρίμηνο του 1984, κατ' εφαρμογή του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου 12 της γενικής αποφάσεως 234/84 της Επιτροπής της 31ης Ιανουαρίου 1984, για παράταση του συστήματος επιτήρησης και ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα των επιχειρήσεων της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 29, σ. 1) και, επικουρικώς, η μείωση του επιβληθέντος προστίμου.

2 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά, οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

I — Επί του αιτήματος ακυρώσεως

α) *Επί της υποτιθεμένης παραβιάσεως ουσιαστικών τύπων*

3 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρεβίασε ουσιαστικούς τύπους λόγω:

— της αβεβαιότητας ημερομηνίας και προθεσμίας της αποφάσεως και του διαβιβαστικού εγγράφου, επί του σημείου αν η απόφαση ελήφθη από την Επιτροπή στις 20 ή στις 27 Δεκεμβρίου 1985,

— της αβεβαιότητας ως προς τη διαδικασία που ακολούθησε η Επιτροπή για να υιοθετήσει την απόφασή της,

— της άσχετης αναφοράς στην τροποποίηση της γενικής αποφάσεως 234/84 από τη γενική απόφαση 2760/85 της Επιτροπής της 30ής Σεπτεμβρίου 1985 (ΕΕ L 260,

σ. 7), καθόσον η τελευταία δεν είχε ακόμα τεθεί σε ισχύ κατά την εποχή της υπερβάσεως,

— της ελλείψεως αιτιολογίας, καθόσον η Επιτροπή παραλείπει να αναφέρει τόσο τις χορηγηθείσες ποσοστώσεις παραγωγής καθώς και τον αριθμητικό υπολογισμό της υπερβάσεως που έγινε δεκτή.

4 Η Επιτροπή επεξήγησε ότι η ένδικη απόφαση, παρόλον ότι φέρει την ημερομηνία της 27ης Δεκεμβρίου 1985, υιοθετήθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 1985 όπως επισημαίνει το διαβιβαστικό έγγραφο. Παρατηρείται ότι η ανακοίνωση, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, και που αφορά την απόφαση (ΕΕ C 347 της 31.12.1985, σ. 1), επιβεβαιώνει την επεξήγηση της Επιτροπής. Η μνεία της 27ης Δεκεμβρίου αποτελεί, επομένως, απλό λάθος μεταγραφής. Παρατηρείται εξάλλου ότι η αβεβαιότητα που προκύπτει από αυτό το λάθος δεν μπόρεσε να προξενήσει καμιά ζημία στην προσφεύγουσα, δεδομένου ότι η απόφαση παρήγαγε τα αποτελέσματά της κατά την ημερομηνία της επιδόσεώς της. Από αυτό έπεται ότι το πρώτο σκέλος του ισχυρισμού είναι αβάσιμο.

5 Στην προσφυγή της, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα για να στηρίξει το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού της, εκτός από το ότι ήταν απίθανο να συνέλθει η Επιτροπή μεταξύ των εορτών του τέλους του έτους. Μετά την κοινοποίηση της εσωτερικής οδηγίας περί της διαδικασίας επιβολής κυρώσεων, που εγκρίθηκε από την Επιτροπή στις 5 Σεπτεμβρίου 1984 [έγγρ. SEC(84) 1365], που προσαρτήθηκε στην ανταπάντηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε τον ισχυρισμό της υποστηρίζουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι η επείγουσα και απλουστευμένη έγγραφη διαδικασία την οποία προβλέπει η εν λόγω οδηγία και η οποία, κατά την Επιτροπή, τηρήθηκε στην προκειμένη περίπτωση, δεν εφαρμόζεται επί κυρώσεων για υπέρβαση ποσοστώσεων.

6 Αληθεύει ότι ούτε οι κυρώσεις για υπέρβαση ποσοστώσεων ούτε οι κυρώσεις για μη τήρηση των κανόνων περί τιμών αναφέρονται ρητώς στο τμήμα της οδηγίας που απαριθμεί τις αποφάσεις που λαμβάνονται κατά την εν λόγω διαδικασία. Αυτές οι κυρώσεις αναφέρονται, ωστόσο, στον τίτλο του εγγράφου και όπως προκύπτει σαφώς από το περιεχόμενό του η οδηγία αποβλέπει στο να τροποποιήσει και να επεκτείνει την προηγουμένως ακολουθούμενη διαδικασία για τη λήψη αποφάσεων που αφορούν ακριβώς τις εν λόγω κυρώσεις. Η αιτίαση που στηρίζεται στο γεγονός ότι η ένδικη απόφαση ελήφθη κατά την επείγουσα και απλουστευμένη έγγραφη διαδικασία δεν μπορεί, επομένως, να γίνει δεκτή.

7 Η αναφορά, στην ένδικη απόφαση, της τελευταίας τροποποιήσεως της γενικής αποφάσεως είναι σύμφωνη με την πρακτική κατά την οποία πρέπει να παρέχεται στον αναγνώστη πλήρης ενημέρωση σχετική με τις τροποποιήσεις της βασικής αποφάσεως. Το γεγονός ότι η Επιτροπή αναφέρεται στην απόφαση σ' αυτή την τροποποίηση ουδόλως σημαίνει ότι εφήρμοσε αναδρομικά την εν λόγω τροποποίηση η οποία, άλλωστε, δεν έχει καμία σχέση με περίπτωση όπως η προκειμένη. Επομένως, αυτό το σκέλος του ισχυρισμού είναι αβάσιμο.

8 Όσον αφορά την αιτίαση που στρέφεται κατά της αιτιολογίας της ένδικης απόφασης, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (βλέπε, μεταξύ άλλων, την απόφαση της 28ης Μαρτίου 1984, υπόθεση 8/83, Bertoli κατά Επιτροπής, Συλλογή σ. 1649), η υποχρέωση παραθέσεως αιτιολογίας των ατομικών αποφάσεων έχει σκοπό να επιτρέψει στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως και να παράσχει στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση έχει επαρκές έρεισμα ή αν ενδεχομένως πάσχει από ελάττωμα λόγω του οποίου θα μπορούσε να αμφισβητηθεί η νομιμότητά της. Η έκταση αυτής της υποχρέωσης εξαρτάται από τη φύση της οικείας πράξεως και του πλαισίου εντός του οποίου υιοθετήθηκε.

9 Στην προκειμένη περίπτωση, η ένδικη απόφαση αναφέρει το μέγεθος της διαπιστωθείσας υπέρβασης και το εφαρμοσθέν ποσοστό προστίμου. Αναφέρεται ρητώς στα έγγραφα με τα οποία η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα τις χορηγηθείσες ποσοστώσεις και τις αιτιάσεις υπερβάσεως αυτών για το επίμαχο τρίμηνο, καθώς και στην ακρόαση της προσφεύγουσας σχετικά με την εν λόγω υπέρβαση, και απαντά στα μέσα υπερασπίσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία. Η ένδικη απόφαση, θεωρουμένη σ' αυτό το πλαίσιο και λαμβανομένου υπόψη του τρόπου με τον οποίο η προσφεύγουσα μετέσχε στη διαδικασία της εκδόσεώς της, της παρέσχε όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για να εκτιμήσει το βάσιμό της. Επιπλέον, το σύνολο των εγγράφων που απευθύνθηκαν στην προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας επέτρεψε στο Δικαστήριο να ασκήσει πλήρως τον έλεγχό του περί νομιμότητας.

10 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που στηρίζεται στην παραβίαση ουσιαστικών τύπων είναι απορριπτέος στο σύνολό του.

β) *Επί της υποτιθεμένης παραβιάσεως της Συνθήκης και της γενικής αποφάσεως*

11 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη, κατά τον υπολογισμό της υπερβάσεως, το σύνολο των ποσοστώσεων παραγωγής που δικαιούται για το πρώτο τρίμηνο του 1984. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι έχει δικαίωμα επί συμπληρωματικής ποσοστώσεως 1 491 τόνων προϊόντων της κατηγορίας VI προοριζόμενων για τη Σοβιετική Ένωση και επί αυξήσεως κατά 1 428 τόνους που αντιστοιχούν σε σοβιετική παραγγελία ειδικών προτύπων ελασμάτων.

12 Η συμπληρωματική ποσόστωση των 1 491 τόνων χορηγήθηκε βάσει του άρθρου 14Γ της γενικής αποφάσεως 2177/83 της Επιτροπής της 28ης Ιουλίου 1983, για παράταση του συστήματος επιτήρησης και ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα των επιχειρήσεων της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 208, σ. 1). Σύμφωνα μ' αυτή τη διάταξη, η Επιτροπή μπορούσε, κατόπιν αιτήσεως, να χορηγήσει στις επιχειρήσεις που είχαν λάβει παραγγελίες προοριζόμενες για τρίτες χώρες και που υπερέβαιναν κατά 10 % και πλέον το τμήμα της ποσοστώσεως που η επιχείρηση δεν είχε το δικαίωμα να διαθέσει στην κοινή αγορά συμπληρωματική ποσόστωση αντιστοιχούσα στην πλεονάζουσα ποσότητα. Κατόπιν σοβιετικής παραγγελίας, η προσφεύγουσα ζήτησε παρόμοια ποσόστωση με επιστολή της 15ης Σεπτεμβρίου 1983. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν χορήγησε τη συμπληρωτική ποσόστωση παρά με έγγραφο της 29ης Δεκεμβρίου 1983, που ελήφθη από την προσφεύγουσα στις 9 Ιανουαρίου 1984, η τελευταία υποστηρίζει ότι αυτή η ποσόστωση πρέπει να μεταφερθεί στο πρώτο τρίμηνο.

13 Παρατηρείται, ωστόσο, ότι η Επιτροπή επέβαλε στην προσφεύγουσα πρόστιμο για υπέρβαση, το τέταρτο τρίμηνο 1983, της ποσοστώσεως για την κατηγορία VI και ότι υπολογίζοντας αυτή την υπέρβαση έλαβε πλήρως υπόψη τη συμπληρωματική ποσόστωση των 1 491 τόνων. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα επωφελήθηκε έτσι του ότι ελήφθη υπόψη αυτή η ποσόστωση στο πλαίσιο προηγούμενης απόφασης την οποία δεν αμφισβήτησε, δεν μπορεί να απαιτήσει να ληφθεί υπόψη αυτή η ίδια ποσόστωση για μια δεύτερη φορά κατά τον υπολογισμό της υπερβάσεως το πρώτο τρίμηνο του 1984.

14 Κατόπιν άλλης σοβιετικής παραγγελίας 4 452 τόνων με παράδοση το πρώτο τρίμηνο 1984, η προσφεύγουσα, με επιστολή της 10ης Φεβρουαρίου 1984, ζήτησε δεύτερη συμπληρωματική ποσόστωση δυνάμει του άρθρου 14Γ της αποφάσεως 234/84 που είναι παρόμοιο με το ίδιο άρθρο της προαναφερθείσας απόφασης 2177/83. Και η Επιτροπή, με απόφαση της 17ης Απριλίου 1984, της χορήγησε συμπληρωματική ποσόστωση 610 τόνων για το πρώτο τρίμηνο 1984. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η Επιτροπή

έλαβε υπόψη αυτή τη συμπληρωματική ποσόστωση των 610 τόνων κατά τον υπολογισμό της υπερβάσεως που αποτελεί το αντικείμενο της ένδικης απόφασης.

15 Η σοβιετική παραγγελία των 1 428 τόνων αφορά ειδικά πρότυπα ελάσματα « παραδοτέα προ της 15ης Απριλίου 1984 », πράγμα που η προσφεύγουσα επισήμανε στην Επιτροπή με επιστολή της 19ης Μαρτίου 1984. Η προσφεύγουσα δεν ζήτησε συμπληρωματική ποσόστωση γι' αυτή την παραγγελία, εκφράζουσα αντιθέτως στην επιστολή της τη γνώμη ότι τα εν λόγω ειδικά πρότυπα ελάσματα μπορούσαν να κατασκευαστούν στο σύνολό τους εκτός ποσοστώσεως.

16 Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη αυτή την ποσότητα κατά τον υπολογισμό της συμπληρωματικής ποσοστώσεως των 610 τόνων για το πρώτο τρίμηνο του 1984. Εξάλλου, ορθώς οι υπηρεσίες της Επιτροπής, με έγγραφο της 22ας Μαΐου 1984, πληροφόρησαν την προσφεύγουσα ότι και τα ειδικά προϊόντα υπάγονται στο σύστημα των ποσοστώσεων και ότι η εν λόγω παραγγελία δεν μπορούσε, λαμβανομένη μονομερώς, να δικαιολογήσει τη χορήγηση συμπληρωματικής ποσοστώσεως δυνάμει του άρθρου 14Γ της αποφάσεως 234/84.

17 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα απέτυχε να αποδείξει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη μια οποιαδήποτε ποσότητα την οποία δικαιούνταν για το πρώτο τρίμηνο 1984. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας είναι, επομένως, απορριπτέος.

II — Επί του αιτήματος μειώσεως του προστίμου

18 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι έλαβε την ένδικη απόφαση κατά τρόπο αυτόματο, χωρίς να εξετάσει εμπεριστατωμένα τις ιδιαιτερότητες της καταστάσεως της εν λόγω επιχειρήσεως. Ζητεί τη μείωση του προστίμου σε συμβολικό ποσό λαμβάνοντας υπόψη, αφενός, την αβεβαιότητα της καταστάσεως στην οποία βρισκόταν και τις δυσχέρειες που αντιμετώπιζε λόγω της ανορθόδοξης συμπεριφοράς της Επιτροπής και, αφετέρου, το γεγονός ότι έργα στο πλαίσιο της αναδιαρθρώσεως της επιχειρήσεως κατέστησαν αναγκαίο το κλείσιμο ορισμένων εγκαταστάσεων επί ορισμένο διάστημα του τρίτου τριμήνου 1983, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα τη μη χρησιμοποίηση 8 000 περίπου τόνων από τις ποσοστώσεις της για το σύνολο του έτους 1983.

19 Όπως προκύπτει από την ανωτέρω εξέταση του αιτήματος ακυρώσεως, η προσαπτόμενη αιτίαση από την προσφεύγουσα προς την Επιτροπή ότι ενήργησε ανορθόδοξα κατά τη χορήγηση των ποσοστώσεων δεν είναι δικαιολογημένη. Όσον αφορά τη μη

χρησιμοποίηση τμήματος των ποσοστώσεων για το τρίτο τρίμηνο 1983, η Επιτροπή ομολογεί ότι η προσφεύγουσα την είχε ενημερώσει περί της προθέσεώς της να μεταφέρει αυτό το τμήμα στο τέταρτο τρίμηνο. Αναγνωρίζει ότι καθυστέρησε να διορθώσει αυτή την εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο δ), της αποφάσεως 2177/83 που δεν επιτρέπει παρόμοια μεταφορά παρά σε περίπτωση ανωτέρας βίας ή διακοπής της παραγωγής λόγω επισκευών. Η Επιτροπή έλαβε, ωστόσο, υπόψη αυτή την περίσταση μειώνοντας κατά το ήμισυ τα πρόστιμα όχι μόνο για το τέταρτο τρίμηνο 1983, απόφαση την οποία δεν προσέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου η προσφεύγουσα, αλλά επίσης και για το επίμαχο στην υπό κρίση υπόθεση τρίμηνο, ήτοι το πρώτο τρίμηνο 1984.

20 Δεδομένου ότι η Επιτροπή έλαβε ήδη υπόψη την ειδική κατάσταση της προσφεύγουσας και ότι οι επικληθείσες περιστάσεις δεν δικαιολογούν περαιτέρω μείωση του ένδικου προστίμου, αυτό πρέπει να διατηρηθεί.

21 Για τους λόγους αυτούς, η προσφυγή είναι απορριπτέα στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

22 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθη πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

O' Higgins Due Bahlmann

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Απριλίου 1987.

Ο γραμματέας
P. Heim

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος
T. F. O'Higgins